

Անժել Ն. Ջուրբյան, Լիլիթ Ա. Տեր-Գրիգորյան

ՄԱՅՐԵՆԻ

1

Նկարիչ՝
Գայանե Գյուլամիրյան

Պատգամ¹

Խոր անցյալից քեզ եմ պարզում
Ավանդական պատգամն իմ հին.

Սիրիո, փոքրիկ իմ սիրատուն,
Դայոց լեզուն մեր ծայրենին:

Թող մամկական քո շուրբերին
Բառերը մեր առնեն թևեր,
Տաճնն գալիք սերունդներին
Դավերժական կրակը մեր:

Պատգամ = լրատվեր

Խոր ան - ցաւ լող - ընդ են պար - զնեն
Ա - ցաւ - դաւ կան պատ - զան ին ինն սի - նին.

1.
փոք - րին ին ան - սեն լու - տօս ւե - սոն
մա - րի - ցին սի - նը ըն մա -
կա - կա ըն շու - րին ըն ըն ըն
ոք մա - նին ըն - զնին ըն ըն
զա - լիր սի - րանի լու - րին լու - զնին
լո - րու սա - նին լու - զնին լու - զնին

2.
լո - րու սա - նին լու - րին լու - զնին
սա - նու լու - րու լու - րին լու - զնին

ՀԱՅԻՐ, մեր զանգ

Արդեն մեծ ենք, վեց տարեկան,
Դարձել ենք մենք դպրոցական:
Բավ է խաղանք պահմտոցի.
Զանգն է կանչում մեզ դպրոցի:

Ողջույն, դպրոց, ջերմ ողջույն ցեզ,
Թողած բակ, խաղ, ծաղիկ, պարտեզ,
Առած գրիչ, տեսոր ու գրքեր
Մենք քո գիրկն ենք ահա եկել:

ՀԱՅԻՐ, մեր զանգ, զիլ դողանջիր՝
Սանուկներիս գիրկու կանչիր,
Որ ջերմ գրկում քո մայրական
Կրթվենք սիրով հայրենական:

զիլ դողանջիր - բարձր հնչիր

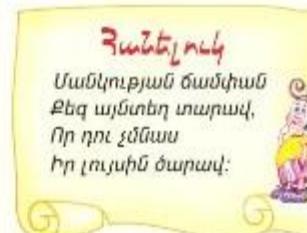
Հարցեր

1. Փոքրիկները ինչերի՞ն են հրաժեշտ տալիս. ինչո՞ւ:
2. Կարո՞՞ղ ես ասել գոռող ինչի՞ հետ է համեմատում դպրոցը. ինչո՞ւ:

Հիշո՞ւմ ես, որ ...

Նախադասությունը սկսում ենք մեծատառով:
Նախադասության վերջում դմում ենք վերջակետ:
Օրինակ ես դպրոցական եմ:

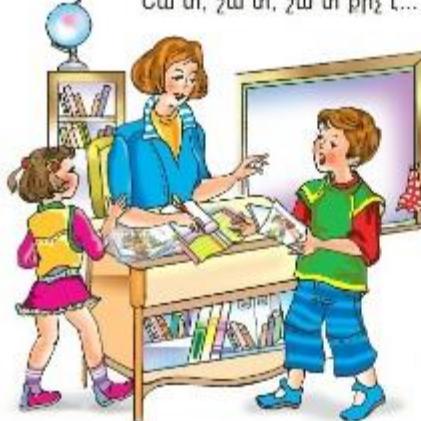
	Արտազդիր նախադասությունները ճիշտ ուղղագրությամբ.
	Տես մեջ դպրոցին եմ Ժննֆ արդան դպրոցական ենք դպրոցի զանդցը կանչում է մեզ

Առաջին ուսուցիչը

Ինչքա՞ն բան գիտի
Մեր ուսուցիչը.
Իմ իմացածը
Չա՞տ, շա՞տ, շա՞տ թիչ է...

Ինչ հարց է որ տանք,
Նա չի բարկանում,
Ժպտում է մեղմիկ
Ու պատասխանում:
Աշխարհում ոչ մի
Դժվար հարց չկա,
Որ ուսուցիչս
Խևոյն շիճանա;
Ես ու մայրիկը,
Մեկ էլ հայրիկը
Ինչքան իմանանք,
Դեռ լի թիչ է.
Մեր երեքից էլ
Չա՞տ, շա՞տ բան գիտի
Մեր ուսուցիչը:

Հարցեր

1. Փորձիկ, դու էլ սիրեցի՞ր քո առաջին ուսուցչուհուն. պատմիր նրա մասին:
2. Ինչպիսի՞ աշակերտ պետք է լինեն, որ շատ բան սովորեն քո ուսուցչուհուց:

Փորձիր որոշել՝ ի՞նչ հնչյուններ
ես լսում այս բառերի մեջ և ի՞նչ
տառերով ես զրում դրանք.

- մայրիկ, հարց, մնամ,
- նրեր, ուսուցիչ:

Հիշո՞ւմ ես, որ ...

Հնչյունը արտասանում և լսում ենք:
Տառը զրում և կարդում ենք:
Տառը հնչյունի նշանն է:

	Այս բառերը գործածիր նախադասություն- ների մեջ.
մայրիկ, մանուկ, ուսուցիչ:	

Կազմիր նոր բառեր.

պ	ա	ն
•	ա	ն
•	ա	ն

Արև՝ ունես քո աչքերում

Արև ունես քո աչքերում,
Քո աչքերում, քո ծեղբերում,
Քո այդ փառնիլիկ թարիկներում,
Քո խատուտիկ՝ աշիկներում:
Քո խատուտիկ աշիկներով
Պիտի նայես մի օր հեռուն,
Դրոշ պիտի պահես մի օր
Քո ամրացած՝ ծեղիկներում
Ու չմարող իմ երգերով
Պիտի գնաս դեպի գրոհ³...

¹ Խատուտիկ - այսոնք սիրումիկ
² ամրացած - ամուր ուժնու դարձած
³ գրոհ - հարծակում

Դարցեր

1. Ո՞ւմ է դիմում մեծ գրոհ Ելիշե Չարենցը այս գողտիկ բանաստեղծության մեջ. ինչո՞ւ:
 Փոքրիկ, «Խն օգնականը» գիրք-տեսորից կարդան և անգիր տվյուրիր այս բանաստեղծության ծեռագիր տարբերակը, որտեղ դու արդեն խոստանում ես կատարել մեծ գրոհի պատգամը:

Տառերի ի՞նչ տեսակներով են գրված այս տողերը.

Արև ունես քո աչքերում ...

Արև ունես քո աչքերում ...

Հիշո՞ւմ ես, որ ...

Տառերը լինում են՝

- մեծատառ (Ա,Բ,Գ...)
- փոքրատառ (ա,բ,գ...)
- տպագիր (Աա,Բբ,Գգ...)
- ծեռագիր (Աս,Բս,Գս...)

Գրիր այս բառերը նաև որպես մարդու անուն-ներ. ուշադրություն դարձրու դրանց գրությանը.
մեխակ, շուշան, հասմիկ, վարդ, Շոնու ֆար:

Օրինակ՝

Ծուշան:

Հանելուկներ

Մեն որ չլինի
Ժափութ իմ զինը,
Աշխարհում երթեք
Չի ծնվի ոչինչ:

Զարթնեց ժպտալով,
Սահեց ժպտալով,
Բնեց ժպտալով
Ժպիտ մեզ տալով: